

Utassy József

Iszonyú lesz!

Ó, nemcsak én,
jaj, nemcsak én,
elmúlik egyszer minden,
megfeketedik majd a fény,
haldoklik tó és tenger,
homokba fulladnak folyók,
partjukon gyászfák zörögnek:

íme, a világ, világod!

Öröknek hitted, öröknek.

Iszonyú lesz a bosszú itt,
a bosszú iszonyú lesz itt,
mert nem kell a Földnek az élet,
nem kell,
nem kell
és nem kell,
megunt bennünket a bolygó,
csillagi parancsra sújt,
ver,
hiszen millió éve nem volt,
nem volt egyetlen perc sem,
amit ne vont volna gyászba:
kőbalta, lándzsa, fegyver!
Iszonyú lesz a bosszú itt,
mert a Földnek:
az élet nem kell!

Kapkodhatsz akkor, szép fajom,
rakétád a hőben rád ég,
összekunkorodik az út,
a Hold pirosra vált épp,
nem enged el: megöl a Föld,
fekete bölcsőben ringat,
a mostoha úrból sem int
egyetlen árva csillag: -

tankjainkhoz törpítetted
gyönyörű álmainkat!! !

Erzsikém!

Neked kaszálnom kellene a rózsát,
mert te vagy itt a tisztesség, a jószág:
neked kaszálnom kellene a rózsát!

Álmomban olykor hetvenhét harang szól,
és megkondul az ég is messzehangzón:
jaj, meg ne halj! riadok föl. S te alszol.

Szívemből már kihalt a vágy, szorongok.
Hozz Erzsikém, bánat ellen piros bort,
és játssz velem, bolondozz és bolondozz!

Ha meghalunk, büszkén halunk meg.
Halkan, ahogy elhal a gordonkán a dallam.
Elmúlásunk ünnep lesz. Halhatatlan.

Mert

Kinyílnak a mézöntő virágok,
visítva majmok rugóznak spirál-fán.
Bársony dívány a domb, s felbőg hiányod
a paradicsomi páرزásból: ÁDÁM!

Gábor Zoltán: Halak